

[Wilhelm.]

varmen, siger ministeren og refererer til, hvad han har fremlagt her i dag i sin modtagelse af forslagene. Det er rigtigt, der sker noget med kraftvarmen, men hvad er det, der sker? I augustforliget indgår en aftale om, at man i det følgende år skal investere i forberedelse af kraftvarme noget, der svarer til lige præcis 4 pct. af det, som står i regeringens kraftvarmeplan for en 9 års periode. Det tyder ikke på, at man tager det store skridt fremad, og det tyder slet ikke på, at man er sindet at udnytte en dårlig beskæftigelsessituation til at få de her ting forceret bare lidt frem og få nettoudgifterne bragt ned.

Hr. Lennart Larson påstod her, at så kom energikrisen, og så kommer alle mulige politiske marodører, var det vel nærmest, og vil slå mønt af den. Måske er vi det eneste parti, der kan sige det, men vi kan i hvert fald i VS melde hus forbi, hvis man vil antyde, at vi ikke har interesseret os for energipolitikken før energikrisen. Jeg mener nu nok, det var et væsentligt element i, hvad VS arbejdede med, som sagt tidligere i dag, i slutningen af 1960'erne og i begyndelsen af 1970'erne – før der var noget som helst, der hed energikrise, og før hr. Lennart Larson interesserede sig særlig meget for det.

Hr. Tandrup Jensen refererer forskellige tal. Han skal lige bemærke, at den samlede investering, han nævnte, på de 25,7 mia kr., det er bruttoinvesteringen, og i hele vores argumentation for det her indgår som et meget væsentligt element, at i en situation, hvor alternativet er arbejdsløshed i vidt omfang, da vil nettoinvesteringerne være formindsket med den udgift, der er til arbejdsløshedsunderstøttelsen, til de sociale ordninger samt den tabte indkomstskat af merfortjenesten ved beskæftigelsen. Derfor kommer man ned på meget mindre nettotal. Så længe alternativet er arbejdsløshed – ministeren har påstået, at det er det ikke i det omfang, lad os så snakke konkret om det – men så længe alternativet er arbejdsløshed, da kommer man altså ned på noget, der er rundt regnet 1/3 af de beløb. Når også besparelsen på energien i 4 års perioden er indregnet, så kommer man faktisk ned på nettoinvesteringer på ca. 7 mia kr. Det er dér, vi er nede, det er de knap 2 mia kr. om året, hvis alternativet er arbejdsløshed, og det har vi ment det var. Hvis der som sagt kan komme ting frem, der virkelig anfægtter det, vil vi meget gerne diskutere en anden

prioritering, en ikke helt så forceret, en ikke helt så koncentreret realisering af det her 9 års program på 4 år.

Ministeren sagde tidligere – nu nåede jeg ikke at svare før – at det var ikke muligt med den megen solenergi, for antallet af solelementer skulle i så fald overstige antallet af nye enfamiliehuse i de fire år. Ja, det er vi da helt klar over, især med de lave tal for byggeriet, som findes for tiden, hvor man ikke realiserer de 40.000 boliger om året, hvad enten det nu er enfamiliehuse eller lejligheder. Men vi har da ikke noget sted sagt, at anvendelsen af solbatterier skulle begrænses til nye enfamiliehuse. Tværtimod har vi temmelig kraftigt antydnet med dette med forbrugsstandarder en slags rationering, om man vil, på de allerstørste enfamiliehuse, en begrænsning af deres tilladte forbrug af kraft ved traditionelle kilder, at man dér skulle indbygge en motivation for dem til at tage f. eks. solbatterier i brug. Vi mener ikke, man bare fast skal indlægge solbatterier i alle nye enfamiliehuse; det tror jeg ikke engang vil være fornuftigt. Det skal ikke være i alle nye enfamiliehuse, men det skal være i en hel del af de bestående. Det kan være svært at gøre det kvantitativt fuldstændigt op. Derfor har vi altså også her ladet os styre af regeringens 9 års investeringsprogram.

Vindenergien kræver mere udvikling, har vi hørt fra så at sige alle i dag. Jeg er enig i noget af det, fru Lone Dybkjær sagde om det spørgsmål, nemlig at der er gode tanker og overvejelser i den alternative energiplan, som altså er kommet efter de her forslag, men jeg kan ikke være enig i den generelle bemærkning, der er kommet fra mange sider om, at man ikke rigtig kan gøre noget ved vindenergien nu, og at det kræver så og så mange undersøgelser, for det er, som anført i vores bemærkninger, i direkte modstrid med det, handelsministeren i sommer gav os som svar på, hvorfor Tvindprojektet hverken havde kunnet få forskningsstøtte eller udviklingsstøtte. Begrundelsen var nemlig, at der var jo tale om en velkendt teknologi. Så kan det være, at det var et forkert svar – for ikke at sige det stærkere – men det var det, man svarede. Man kan ikke på de lige dage sige, at det er en velkendt teknologi, og så på de ulige dage sige: det kan vi ikke sætte i gang, der må forskes først.

Jeg er helt enig i, at de næste ti år formodentlig ville give propetyper eller helt andre former, der ville bringe udnyttelsesgraden op